

Wat mij betreft, ik heb dat zeer betreurd. Ik ben sedert vele jaren een groot vriend en voorstander van de levensverzekering, al zou men dat uit sommige woorden van Dr. VAN GEUNS niet opmaken. Ik heb voor twee jaar, zooals Dr. VAN GEUNS op blz. 24 zeer juist citeert, een voorstel gedaan, dat naar mijn oordeel een stap kon zijn om te komen tot de gewenschte overeenstemming. Ik heb toen gezegd, de Maatschappijen zouden drie dingen moeten doen: 1^o. formulieren voor de oorzaak van overlijden samenstellen, waarin de oorzaken van den dood in rubrieken verdeeld worden; 2^o. zij zouden daarbij uitdrukkelijk moeten vermelden, dat zij geen opgave vragen van zaken, welker openbaring de huisarts zou achten in strijd te zijn met zijn beroepsgeheim, en 3^o. zij zouden duidelijk moeten aangeven, in welke gevallen van zelfmoord zij wel, en in welke zij niet de verzekerde som uitbetalen.

Volgens enkele radicale voorstanders van het „secret absolu” ben ik misschien met dat voorstel reeds te ver gegaan. Althans Dr. VAN GEUNS verklaart met genoegen geconstateerd te hebben, dat ik het standpunt van het secret absolu heb verlaten. Toch hebben, zooveel ik gezien heb, noch Dr. VAN GEUNS, noch de vertegenwoordigers der levensverzekering, noch de Commissie die in het vorige jaar zich met de vraag heeft beziggehouden, mijn voorstellen een nadere overweging waard geoordeeld.

Of, hebben zij ze gekeurd en te licht bevonden? Met andere woorden, meent men dat de levensverzekeraars zich daarmede niet kunnen tevreden stellen?

Dan zou er nog een uitweg zijn, die mij dezer dagen door een geacht ambtgenoot aan de hand gedaan werd, wien ik gaarne, indien hij het wenscht de eer van dat nieuwe denkbeeld wil laten, en dat is, men vrage een wijziging van de geneeskundige wetten, en wel om in den geneeskundigen eed bij de restricties die er reeds ingevoegd zijn om de verklaringen als getuige of deskundige in rechten mogelijk te maken, nog een uitzondering te voegen „voor het geven van verklaring omtrent de oorzaak van den dood ten bate „van levensverzekering-maatschappijen, wanneer de overledene bij zijn leven „daartoe de toestemming gegeven heeft”.

Van harte hoop ik, dat men op de een of andere wijze tot overeenstemming komen zal, maar, zooals de toestand nu is, is hij onveranderd dezelfde als in 1888 en in 1897, en komt het mij voor dat de vraag niet anders dan ontkenkend kan beantwoord worden.

GUYE.

Middelburg, 4 Mei 1899.

Door het Hoofdbestuur worden ter behandeling in de eerstvolgende Algemeene Vergadering een tweetal wijzigingen in de *statuten* voorgesteld die mij van groot belang toeschijnen en daarom wel eens ernstig mogen worden gewikt.

In de eerste plaats bedoel ik het nieuw artikel 30; waarbij aan de leden der Algemeene Afdeeling die f 3.50 contributie betalen meer rechten worden toegekend dan aan de leden eener Afdeeling, die boven de algemeene con-

tributie zich vaak vrij belangrijke offers moeten getroosten voor het instand houden hunner Afdeeling. Immers volgens dat Artikel mag een Algemeen lid stemmen per post, een Afdeelings-lid niet anders dan in de vergadering zijner Afdeeling.

Nu zijn er in Zeeland leden die voor zoo'n vergadering hebben af te leggen een kostbare reis van 7 uren heen en 7 uren terug en dan nog een dag praktisch moeten verzuimen. En dat is niet alleen hier, maar ook elders zoo. Dr. TROMP uit Balk bijv. moet naar Leeuwarden; RIETEMA van Uithuistermeden naar Groningen; KLOTS uit Eibergen naar Zutfen enz. Ik vermoed dat zulke leden wel nooit van hun stemrecht gebruik zullen maken. Leden der Algemeene Afdeeling daarentegen al wonen ze naast het vergaderlokaal eener plaatselijke Afdeeling, behoeven niet eens ter vergadering te komen, maar laten hun stembiljet door een bediende naar de post brengen. Deze onbillijkheid nu kan worden voorkomen door *steeds* te laten stemmen op de wijze door het Hoofdbestuur voor een enkel geval voorgesteld bij Art. 38 (het nieuwe) der Statuten.

Een tweede bedenking geldt de wijziging waarbij wordt bepaald dat de al of niet plaats te hebben stemming over een voorstel afhangt van het Hoofdbestuur of van tien Afgevaardigden. Waarom wordt hier de knoop niet radicaal doorgemaakt en gezegd *ieder voorstel door de Algemeene Vergadering* aangenomen moet door de leden bij eindstemming worden bekrachtigd? Dit kan in Zwitserland van Staatswege: waarom dan niet in onze kleine Maatschappij? Zoo alleen leert men den geest kennen en kan men weten wat de geneeskundigen eigenlijk willen. De moeite aan zoo'n stemming verbonden is al heel gering. Daarvoor is niets noodig dan de aangenomen besluiten in druk *alphabetisch geletterd* aan ieder lid te zenden met een stembiljet waarop achter die ze'fde *alphabetische letters* alleen het woord voor of tegen moet worden geschreven. Dit biljet wordt ondertekend gezonden aan den Hoofdbestuurder-Secretaris.

Natuurlijk kunnen die voorstellen voor de stemming even goed in de Afdeelingen worden besproken door hen, die nog eens willen nákaarten. Bij ons luistert men liever naar wetenschappelijke mededeelingen! Dr. BIJLSMA.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

CHICAGO. — **De bullenfabrieken.** Eindelijk heeft de Staat Illinois een wet uitgevaardigd, waardoor het mogelijk zal zijn „colleges” te ontbinden, die op bedriegelijke wijze misbruik maken van het hun verleende recht om diploma's voor geneeskunde, artseneijbereidkunde of tandheelkunde uit te reiken. De schandelijke „Diploma Mills” van Chicago, gelijk men ze daar noemt, zullen dus hun langsten tijd gehad hebben (*Med. Record*).

LONDEN. — **Regen en bacteriën.** Door CROOKES en DEWAR is, gelijk